

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3018/05
13.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Надежде Радевић, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић-Јовановић и Владимира Тамаша, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужене ББ, коју заступа БА, адвокат, ради измене одлуке о одржавању личних односа детета са родитељем, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Крушевцу Гж.бр. 1360/05 од 26.07.2005. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2006. године донео је

П Р Е С У Д У

Ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Крушевцу Гж.бр. 1360/05 од 26.07.2005. године ОДБИЈА СЕ, као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Крушевцу П бр. 1486/01 од 20.01.2005. године ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се измени начин одржавања личних односа између њега и његовог детета, малолетног ММ, тако да дете буде код њега на делимичном чувању, васпитању и издржавању сваког другог викенда у месецу рачунајући од петка у 16 часова, када би га преузимао од мајке, овде тужене, до недеље до 20 часова, када би га туженој враћао, као и по десет дана у току летњег и зимског распуста. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 83.550,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Крушевцу Гж. бр. 1360/05 од 26.07.2005. године ставом првим изреке потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, а жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правилност побијане другостепене пресуде на основу члана 386. ЗПП и установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на које Врховни суд пази по службеној дужности.

У ревизији се не конкретизује које друге повреде поступка су учињене.

Према утврђеном чињеничном стању, заједничко дете парничних странака, малолетни ММ, који је рођен 19__ године, правноснажном пресудом о разводу брака П бр. 957/99 од 06.01.2000. године поверен је мајци на чување и васпитање, уз обавезу оца да доприноси његовом издржавању. Контакт тужиоца са дететом уређен је тако да се они могу виђати сваке недеље од 10 до 16 часова, што је одговарало тадашњем узрасту малолетног детета, а који временски период се касније продужавао са узрастом детета и у складу са одлукама надлежног центра за социјални рад. У овој парници тужилац је тражио да се постојећи модел његовог виђења са дететом измени на начин како је то означено у изреци првостепене пресуде. Нижестепени судови су нашли да такав захтев није основан обзиром на узраст и здравствено стање малолетног детета. Наиме, вештачењем преко судских вештака одговарајуће струке (педијатар, неуролог - психијатар и психолог), утврђено је да је малолетни ММ болестан од рођења, да има епизоде отежаног дисања, услед чега је више пута лечен амбулантно и болнички, да је оболео од астме са рецидивима опструкције бронхија, што доводи до отежаног дисања, кашља и гушења, да астму изазива алергија на прашину, полен, дим, буђ, гриње и др., те да због те болести и код узраста од три године није било препоручљиво да дете буде одвојено од мајке дуже него што је то одлучено од стране центра за социјални рад, посебно у ситуацији што мајка живи у граду а отац на селу (где су узроци за појаву и развој ове болести многобројнији) и што су се напади код малолетног ММ дешавали углавном ноћу.

Како је тужба у овој правној ствари поднета 2001. године, када је малолетни ММ имао три године и како је током ове парнице упоредо са растом детета долазило и до смиривања болести у смислу што су тегобе са дисањем ређе, што указује да се опште стање здравља код детета побољшава и да болест исчежава, тужилац је сматрао да постоје услови да му се омогући да дете дуже борави код њега и да код њега ноћива. Међутим, судски вештаци су се изјаснили да је дете изузетно везано за мајку и да код њега

постоји страх од одвајања од мајке, па да и даље нису испуњени услови за продужење времена које дете може проводити код оца, у очевој кући на селу и одвојено од мајке, без обзира на ток болести.

Код таквог стања ствари, Врховни суд налази да су нижестепени судови правилно поступили када су тужбени захтев одбили као неоснован, јер су се руководили првенствено и искључиво интересима детета, његовим жељама и емоционалним потребама, што је у складу са условима из члана 130. Закона о браку и породичним односима, а који се могу применити и у ситуацији када се уређује начин одржавања личних односа детета са родитељем.

Према члану 131. став 3. истог закона, одржавање личних односа деце са родитељима може се ограничити или привремено забранити само ради заштите здравља и других важних интереса деце.

У конкретном случају, управо заштита здравља детета, његов страх од одвајања од мајке, ток његове болести, па у вези с тим и околност да тужилац живи на селу, где су иритирајући фактори за болест детета изражено присутни, и по мишљењу овог суда представљају важне чињенице од значаја за оцену интереса детета због којих, под тренутним околностима, не треба мењати модел виђања тужиоца са дететом, како су то правилно оценили и нижестепени судови. Ово тим пре што је овакво стање здравља детета и његов страх од одвајања од мајке привременог карактера и иде у правцу побољшања, а осим тога, дете је заинтересовано за оца и одржава редовно контакте са њим, што ће све убудуће резултирати уређењу међусобних контаката и одржавања личних односа на обострано задовољавајући начин.

Имајући у виду предње, неосновано се у ревизији указује да су нижестепене пресуде засноване на погрешној примени материјалног права.

На основу члана 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Примењене су одредбе раније важећег Закона о браку и породичним односима ("Службени гласник РС" бр. 22/80...), на основу члана 357. став 2. и 3 Породичног закона ("Службени гласник бр. 18/2005) и одредбе раније важећег Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" бр. 4/77...), на основу члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04).

Председник већа – судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн